

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monvmenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illvstrandam,
Nvnqvam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

Epistola XXXIII. Dulcissimo dilectionis filio III. salutem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

Nec vlla tibi alicuius disensionis inter nos remaneat suspicio. Nec simus ex illorum numero, de quibus dictum est: Non veni pacem mittere, sed gladium: sed ex illo numero, ad quos dictum est; Pacem meam do vobis, pacem meam relinquo vobis: vt pax Christi, quæ exsuperat omnem sensum, custodiat corda vestra, in charitate Christi, & dilectione fraternitatis. Paucis scripsi literulis: quia sapienti pauca sufficiunt. Sed te plurima DEI dona glorificent in æternum dilectissime frater.

Matth. 10.

Ioan. 14.
Philip. 4.

EPISTOLA XXXIII.

Dulcissimo dilectionis filio Ill.
salutem.

Radoni Abbati.

Dilectionis vestræ venerabile sequutus præceptum, vitam S. Vedasti patris vestri, & intercessoris nostri emendare studui; non quòd aliquid illius excellentissimis meritis dignum dicere valuissem, sed quòd nihil tuæ reuerentiæ iussis denegare ratum putavi. Idcirco ad te maximè pertinet harum laus, vel vituperatio literarum. Utinam tibi, & fratribus, qualescunque sint, placeant; deprecans, vt meum laborem, orationum vestrarum solatio remunerare dignemini: & vnus merear esse vestrum in charitatis communiõne; illius semper memores mandati, qui dixit: Hoc est * mandatum meum, vt diligatis inuicem. In hoc enim mandato omnium salus consistit.

Vide not. 46.

* Surij editio:
præceptum.
Ioan. 15.

Hoc cunctis pernecessarium esse cõstat, & maximè his, qui gregem Christi regendū accipiunt: quapropter tu, charissime fili, gregē, quem accepisti regendum, fraterno amore diligenter erudire studeto; & sanctis admonitionib. eum

K 2 per

REGAN
SII
omg. m.
SIV
24

* *Sur. Habes.* per pascua vitæ deducere satage, * habens in omni opere bono Christum adiutorem, Sanctum quoque VEDASTUM intercoflorem.

Sicut magno labore domum DEI optimè habes ornata, & largissimis donis decoratam: ita tibi subiectos bonis moribus ornare contende; & eos in diuina laude * deuotissimè fac consistere. Et quod angeli semper agunt in celis, hoc fratres iugiter faciant in Ecclesiis. Tuum est precipere; illorum, obedire: Tuum, præire; illorum subire qui.

Omnia itaque in seruitio DEI vna debet esse voluntas, vt vna fiat in regno DEI remuneratio. Nullus horis carnalibus se diuinis subtrahat laudibus; ne propter aliquam negligentiam cuiuslibet locus in conspectu DEI vacuus inueniatur.

Et verba DEI in Ecclesiis intimo cordis affectu pronuntiantur, & cum magna reuerentia DEI omnipotentis officia celebrentur. (* Omne verò ministerium Christi humiliter, & deuotè impleatur.) Omnis itaque obedientia seculi necessitatibus fideliter & strenuè * peragatur. Fuit equidem inter omnes concordissima pax, & sanctissima charitas, & deuotio regularis.

* *Sur. peragatur vitiose.*

Seniores bonis exemplis, & sedula admonitione, erudiant iuniores, illosque diligant, vt filios: & illi, quasi patres eos honorificent: illorum, omnia lacritate obediant preceptis. Tua verò venerande fili, conuersatio, omnibus exemplum salutis.

Caue vt nec minimus quis in tua scandalizetur vita, sed ædificetur; & roboretur in via veritatis. quia tibi ex illa salute merces iudicabitur æterna. Cuiusmodi capilli extremi denuntiant properare diem. Quapropter paratus esto omni hora in occursum Dñi DEI tui. Dilectio fraterna, & electio

mosynæ miserorum, & vitæ castitas præparent tibi gradus in cælum. Diligenter elabora æternos tibi dies felices.

Honor secularis, quem habes, spiritalem tibi abundet in gloriam. Festiuis diebus, veniente in Ecclesiam populo, fac eis prædicari verbum DEI: & quocunque vadis, Clerici, qui seruitium DEI pleniter peragant, tecum eant: sobri-
 erate ornat, non ebrietati adueti: quorum honestas vitæ, aliis sit doctrina salutis. Curamq; vbique habeas, maximè pauperum, viduarum, & orphanorum, vt audias in die tremendo à Domino Christo, cum aliis eleemosynam facientibus: quàm diu vni ex his minimis fecistis, mihi fecistis. *Matth. 25.*

Esto miseris, vt pater, & causas ad te clamantium diligenter discute. Et parce in te peccantibus, vt DEVS tuis parcat peccatis. Esto iustus in iudiciis, & misericors in debitis, magister virtutum, moribus honestus, verbis iocundus, vita laudabilis, in omni opere * bono deuotus. Fratres
 quoque cohortare, vt sanctas diligentissimè legant scripturas. Non confidant in linguæ notitia, sed in veritatis intelligentia, vt possint contradicentibus veritati, resistere. ** Syr. Dei.*

Sunt tempora periculosa, vt Apostoli prædixerunt. quia *2. Tim. 3.*
 multi Pseudodoctores surgent, nouas introducentes sectas, qui catholicæ fidei puritatem impiis assertionibus maculare nituntur. Ideo necesse est Ecclesiam plurimos habere defensores, qui non solum vitæ sanctitate, sed etiam doctrina veritatis castra DEI viriliter defendere valeant.

Has verò piæ admonitionis literulas, non quasi nescienti direxi, sed vt veræ charitatis in meo pectore fidem ostenderem. Quid facit amicus, si verbis scriptum non ostendit? Si diuites pauperum munuscula non spernunt; cur & vestræ flumina sapientiæ, nostræ riuulos intelligentiæ respuere debent? Nam & maiores amnes riuulis au-
 gentur influentibus. Et ipse Dominus viduæ laudauit duo *Luc. 21.*
 K 3 minu-

* Sur. tamen
fidelis amore
vestra.

minuta, quæ ex inopia suæ paupertatis, larga manu, Deo
quod habuit, obtulit. Et ego, quamuis scientia inops, *
men fraterno fidelis amore, vestræ hæc munuscula dire
pietati, obsecrans vt tam humili ea fraternitati s intuitu
spicere digneris, quàm nos pia deuotionis charitate, l
vobis dirigere studuimus.

Omnipotens DEVS te tuosque charissimos fratres
omni bono proficere faciat, & ad beatitudinem æternæ
gloriæ peruenire concedat, filij, patres, & fratres, & amici
charissimi.

EPISTOLA XXXIV.

Mediolanensi.

Dilectissimo in Christo patri Petro Archi-
episcopo,

ALBINVS ÆTERNÆ BEATITVDI-
nis salutem.

Memor dulcissimæ humilitatis, & dilectionis vestre
ingemisco absentiam illius, cuius charitatis flamma
in corde ardeat filij. Quanta est huius seculi
felicitas, quæ tam charos disiungit amicos; quæ filium
parat à patre! O si pennas aquilæ habuissem, vt altitudinem
Alpium, velocior Euro, transuolare valuissem: quam cito
ante paternos stetissem pedes, vt refrigerarem ex paterna
visione pectoris mei ardorem.

Ioh. 17.

Sed quia hoc fieri nõ valet, induamur nos duplicis chari-
tatis pennis: simus in Christo semper præsentés, qui sumus
in seculo absentes. Quid est charitas, nisi vnitas animo-
rum, dicente ipsa veritate, dum pro suis oraret ad patrem
Pater conserua eos in nomine tuo quos dedisti mihi, vt sint
vnum, sicut & nos vnum sumus? Ego vero filius tuus, obse-
-